

לאום אכן,

את רואה אכן באחיות אלצה - את גברו על זה קצת גשורדו את רוחנו:
את להזילה בתחילת הביטחונים שכלו להבא להלל.

למד אחד בשל (ואי שיש את בניס גדולים) בחופש וזה העלן לאחם אכיל וארנוג בוי שו, למד שני הילדים בבית
לחכים אלאחם (ואפילו אם זה רק אגסוקה - כי לא שוד קטנים ובאי גפועים..)
ולמד שלישי - את שוד!!!!!!!

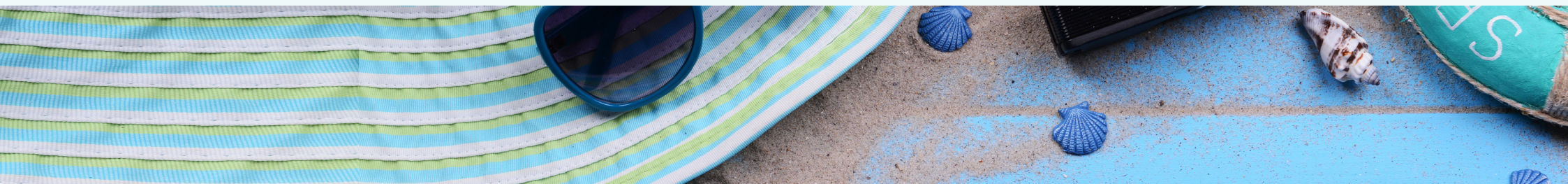
אפחות אחת לשלמות העלן הזה.

אם כך הלשוואה הא לשלל בבית עם ביביסטר צמוד וכל מה שנכא בזה....
ובאלה זה מפרש אי, כל כך רוצה אפרזן או את החופש שלו באיזי, בוי כל כך הרבה מחויבות אבא את בלאב
ובשדודה לא יכואה אהרני כל כך הרבה בוי חלבון (כל שוד את רוצה אלא מאל ערמלי בסוף חודש..)
מה העלפאות לא? כל מה זה צריך אפרש אי?

גערואי בבקשה

ולא העלות אכאנוונו בכל לאב שלמיד נדע מה העכון ומה האלמ ועלה את זה בכיל ובשמה

את הקובץ הזה אנחנו מפרסמות ברגשות מעורבים
מצד אחד, יש לכולנו הערכה עצומה לתורה הקדושה הנלמדת על ידי הבעלים והאברכים המסולאים
מפז... ובודאי שכל דקת לימוד שלהם חשובה ויקרה לעין ערוך
מצד שני,
נשות ובנות ישראל הצדקניות שלקחו על עצמן את עול הפרנסה,
אין סיבה בעולם שישאו על עצמן עול מעיק ומצפון - כשהן נעזרות בבעלים בשעות הקשות והלא
מסודרות הללו!!
השתדלנו לתת לכן כאן מגוון דעות
ב"ה כולן בהשקפה ובכוונה טובה
אבל - רגע לפני שאת קוראת...
הכוונה היא רק לחזק
שום דבר לא אמור להחליש אותך או לרפות את ידיך!!!
כשאשה צדקנית נעזרת בבעלה - זה בהחלט בד"כ בבחינת 'ביטולה זהו קיומה'
וברוב הפעמים - זה רצוי לכל הצדדים, גם לאבות וגם לילדים...
השאלה היא מינון
ובעיקר - הכוונה
מקוות שברוח זאת את רואה את הדברים:
צוות שמורה





אמא עובדת = אבא בייביסיטר???

שלום יקרה, אני מציעה לבדוק את המשוואה של אמא עובדת = אבא בייביסיטר. אפשר למצוא סידור, לא מלא, לא זול, לא מושלם. כל שנה והסייעתא דשמיא שלה. הנה רעיונות:

א. יש מטפלות שמקבלות גם בבין הזמנים!

ב. קייטנה רב גילאית - תמצאי עוד שכנה / חברה עם ילדים תואמי גיל לילדים שלך, חפשו בייביסיטר או שתיים ותפנו להן את הבית (שלכן): לא מכירה בחורות שיקבלו אליהן הביתה בתקופה הזו). כדאי גם לעזור עם חומרי יצירה ורעיונות לתעסוקה, הקייטנה תאריך ימים יותר והילדים ישמחו בעז"ה

ג. שכנה בחופשה לפעמים תוכל לקבל את הילדים שלך לשעתיים שלוש. מאחרי ארוחת בוקר ועד לארוחת צהרים. זה נותן להם סדר יום ולאבא שלהם קצת חופש. כמובן, בתשלום. [גם כאן עזרתי עם רעיונות. לתעסוקה, ערכות יצירה וכו' (לאו דווקא דברים מוכנים, גם בריסטול גדול וחבילת קריפונים צבעוניים וכדו')]. הסידורים הנ"ל דרשו ממני גמישות כי רוב האנשים נהנים להיות ספונטניים בבינזמנים, זה אומר להתאים את ימי החופשה לתוכניות המשתנות של מי שעזר לי (מחר אני נוסעת עם חברות לים, בדיוק הגיעו אלינו אורחים וכו') לקחתי ימי חופשה פה ושם... וכמובן לשלם בעין

יפה... ולפני שתרחמי על הילדים שלי... הגעתי למסקנה שהכל עניין של שיווק. ב"ה הם מרוצים מהסידורים האלו, ושמחים להנות איתי אחה"צ בקיטנה של אמא. עוד משהו - מצאתי שנוח לי לעבוד מהמשרד כשהחברה בבית ככה יש לי שעות מרוכזות של הספקים בעבודה וכשאני בבית - אני בחופשה; חופשה נעימה!!



בנות ישראל יוצאות לעבודות כל כך ארוכות, וזו גלות עמוקה

לאמא והאישה המיוחדת שעובדת בבין הזמנים, כמו בטח רבות רבות כ"כ מאיתנו... הקושי - גדול כל כך... מבינה אותך עד לעצם... אני אמא למתבגרים ולקטנים (עם חולצות בכל המידות): ומרגישה יום יום קריעה, שאני צריכה לקום ולגייס את כל הכוחות והיצירתיות שיש בי... כדי לתת אווירת חופש מצד אחד, ומצד שני - לעבוד! כי כן, עובדים אצלנו בבינזמנים, עם חופשה קצרה מאד, שאפפעם לא מספיקה..

רוצה להגיד לך שבתשעה באב בתפילת מנחה, כשכולי כחושה ועיניי רטובות, יצאה לי תפילה, ודמעות מעומק הלב כאחת שעוסקת גם בהשמות הרגשתי שנכון שאני עוזרת לבנות למצוא עבודה והכל אבל רבש"ע... נסתר ממני למה החלטת שבנות ישראל יצאו לעבודות כ"כ ארוכות, ארוכות ביום ולאורך השנה... אבל זו גלות עמוקה כ"כ... אנא... אתה הרי יכול הכל אתה יכול



הכביסה והבישולים שאת רגילה לעשות תמיד - תוריד... וכמובן בזמן שאת כן לוקחת חופש - תיהני ותמצי ונקודה אחרונה - תשתפי את בעלך בקושי שלך, בסוף, ההחלטה שאת תעבדי היא של שניכם, אז אל תרגישי לבד בסיפור הזה, דברו על הקשיים והאתגרים ותגיעו למתווה שיתאים לכולכם ותוכלו למצות את החופשה! בהצלחה.



תעריכי! אותי, וגם אותך

זהו קושי של כל נשות האברכים שעובדות בעבודות משרדיות. וכמובן מגיע שלב של הקנאה במורות ובגננות... אבל התפקיד שלך עכשיו הוא לעבוד ולפרנס את הבית, במיוחד בימים שעולים הון... ולפני החגים הקרבים הבאים. א"א להרשות לעצמנו תמיד לצאת לחופש ולקבל חצי תלוש - חצי משכורת צריך לשנות כיוון במחשבה שלנו ולהבין שלהישאר בבית ולשמור על הילדים הטהורים אם זה על ידך ואם זה על ידי בעלך - זה לא עול!!! זה ברכה, זה שמחה, צריך לדעת ליהנות מזה!!! ולהבין שבעלך עכשיו לא סובל בזה שהוא משגיח עליהם ועושה להם קייטנת אבא כיפית. כמובן, תקחי פה ושם ימי חופשה בשביל ההתרעננות המשפחתית, תתחילי יותר מוקדם ותסיימי יותר מוקדם כדי שתוכלו לצאת בצהריים... תפרגני לו טיול לבד עם החברים / המשפחה שלו בלי עול מתי

לעשות ברגע שהפרנסה תהיה יותר מצויה, יותר קלה, יותר קצרה, יותר קדושה אז אנא השם... גאולה גם מהפן הזה... בנות ציון המסולאות בפז... רוצות להיות עם הילדים בבית בחופשה... לא בשביל כיף כמו בשביל חינוך וחיבור ושיקבלו כלים וכוח מהמשפחה להמשיך ולגדול יהודים חזקים ומחוברים... והנה עם מכתב כמו ששלחת... זאת גלות וצריך לא להפסיק להתפלל על זה... חושבת שמצד אחד - הכנעה, זה רצון השם, ואני משתדלת להפסיק את העבודה כשהיא נגמרת ולא לגלוש ומצד שני, תפילה ותקווה, כי אחרת מה: שולחת חיבוק וכח והמון הזדהות! ש.



אל תרגישי בסיפור הזה לבד!

שתי נקודות הייתי רוצה להעלות: א. כמורה אני בחופש עכשיו, אבל התלוש שלי לא גדול במיוחד. קחנה יותר עזרה בתשלום, ויותר חופש על חשבונך אם יש לכן אפשרות. אני למדתי שאפשר להסתדר גם עם תלוש קטן... ב. הדבר השני הוא לנסות לראות איפה אפשר לשלב את הרגשת החופש בתוך העבודה. בימים שאת עובדת, וגם אם תקחי חופש ישארו ימים כאלו - תעשי "מצב חופשה" גם אם את יוצאת לעבודה: תכיני אוכל יותר קליל וטעים, תאפשרי דברים שאת לא מאפשרת בדרך כלל, שילכו גם לישון מאוחר ויקומו מאוחר - ואת כל



אמור לחזור...

ובעיקר, תעריכי אותו!! הוא לומד כל השנה, וגם בזמנים שהוא לא לומד - הוא משגיח על הילדים ומטפל בהם. וכמובן, תעריכי גם אותך עצמך, שאת יוצאת לעבוד בזמנים שהראש שלך בטח בבית 😊 בהצלחה לכולם



מקבלים הבראה באוגוסט, אז כמה ימים של חופשה פחות מורגשים במשכורת

זו דילמה כ"כ חזקה, אבל אני חושבת שבגלל שהתהפכו הזמנים והיום אישה מפרנסת (מה שלא היה בעבר) אין כ"כ ברירה. ככה זה ונושאים בעול יחד, כי אם אין קמח אין תורה וכמובן שגם להיפך

עצה פרקטית, אם אפשרי כמובן, הן מבחינת הבית והן מבחינת העבודה: לאפשר לבעל חופש מוחלט בשעות הבוקר עד הצהריים, ואז לצאת לעבודה. או להיפך, לצאת ממש ממש מוקדם, ולעבוד עד הצהריים, ואז לתת את החופש המוחלט

אצלי זה עובד. לבעלי יש את הסדר יום שלו עד 21-31. אז אני יוצאת לעבודה, וחוזרת אמנם מאוחר, אבל זה שווה לו כי יש לו את כל הבוקר לעצמו לתפילה, לימוד, סידורים וכו'... ולהיפך, היו פעמים שהייתי מגיעה ממש מוקדם, אפילו ב-6 כבר בעבודה, ויוצאת מוקדם - אמנם לא הייתי עושה את כל השעות שלי אבל זה

היה עדיף על פני ימי עבודה מלאים

עוד עצה ששמעתי שהרבה עושות: מקבלים הבראה באוגוסט אז מסתדר להן לקחת כמה ימים חופש בבין הזמנים, ואז זה פחות מורגש במשכורת. בהצלחה, ושנעבור את התקופה בקלות בשמחה בבריאות איתנה וללא עגמת נפש בשורות טובות יום טוב!



המצפון עובד שעות נוספות - אבל זו עצת היצר

מבינה כל כך... וגם אני במצב הזה בדיוק. מסביב יש את השכנות הגננות והגיסות הסייעות, ואת אלו שלא עובדות בכלל... וכל הבנידודים מטיילים ואצלנו סדר יום רגיל עם שינה בזמן כי אמא יוצאת לעבודה... וחוזרת אחה"צ לבית הפוך ולא שמחה כל כך... ו"אמא משעמם לי" ו"מה אני אוכל"...

אני מחזקת את עצמי כל הזמן שזה התפקיד שלי, זו הבחירה של בעלי ושלי, והוא שותף מלא לבחירה, וזו עסקת חבילה. כי באמת אי אפשר לקחת חופש, ולא רק מהצד של התלוש. לא מכירה מעסיק נורמלי שייתן לעובדותיו חופשת בינהזמנים שלושה שבועות... כך שבעלי והילדים הגדולים מעסיקים את הקטנים, כולל התינוקת שבחופשה מהמעון

אני משתדלת לא לתת למצפון לעבוד שעות נוספות, כי זו נראית לי עצת היצר להחליש אותי. גם בעלי מבין את זה ולא מתלונן. אשרינו שזכינו



זה נשמע מופרך, אבל הרי כל זוג יכול להחליט שהאשה לא עובדת והבעל מפרנס... לקחנו את העול על עצמנו, זכינו! לא מגיע לנו להרגיש לא בסדר ועם נקיפות מצפון. בהערכה לכולנו!!!



כמה טיפים מניסיון...

כבר שנים אני גם אמא וגם עובדת בבין הזמנים, כמה טיפים מניסיוני

לעשות בזמן שנמצאים בבית אווירת חופש. אפשר לתלות תוכנייה על המקרר שבה נרשום מה עשינו / מה צפוי (לרשום כל דבר, גם יום אפיה שעשינו, וכדו') אפשר למנות כל יום ילד גדול אחד, שהוא אחראי על קייטנת הבית (ניתן לתכנן יחד יום לפני). ואם יש בכוחך לצאת בערב אז צריך להעסיק עד אזור 00:21 בצהרים, ואז משכיבים את הילדים לישון (כדי שיהיה כח לצאת כשאמא חוזרת מהעבודה), וכך את מרוויחה קצת מנוחה לבעל... וכשאת חוזרת מתארגנים לצאת (אפשר למנות ילד גדול להכין את כל הדברים שנצרכים ליציאה)

הילדים מאוד נהנים גם מיציאות במרחק נסיעה של אוטובוס פנימי, העיקר זה התחושה של ה"ביחד" ניתן גם לבחור נושא (למשל ארצות, זמנים קדומים, וכו') וכל יום היציאה / התוכנית / האוכל קשורים לנושא. חלק מהימים התוכנית היא עם אמא, וחלק - כשאמא

בעבודה

דבר נוסף שניתן לעשות עם גדולים: למנות כל יום אחראי שמכין ארוחה משותפת לכולם. בהצלחה רבה רבה.



לפעמים מלחיץ את הבעל הורדת המשכורת יותר מאשר הבייביסיטר...

דבר ראשון כדאי לשבת מול הבעל, ולבדוק מה נח לו. לפעמים מלחיץ את הבעל הורדת המשכורת יותר מאשר הבייביסיטר... ו לא להרגיש שהוא הקרבן של הסיפור, גם הוא ירגיש יותר טוב בלי התנצלות על בסיס יום יומי ;) וגם את תרגישי שאת עושה את תפקידך כדאי גם לנסות לקחת מהעבודה כמה שיותר חופש שהם נותנים, ולעבוד קצת יותר קשה בשעות אחרות (אם אפשר כמובן מבחינת מקום העבודה). בסוף העול הנפשי הכלכלי כמעט תמיד על הבעל, אז לתת לו להחליט

אפשר גם לתכנן מראש כמה חודשים קודם ולנסות לחסוך לשבועיים שלוש האלה

דבר שני: לנסות כמה שאפשר למצוא קייטנות, בייביסיטר וכו', גם אם זה נוגס מהמשכורת, ותעסוקות שיותר קלות לבעל, גם אם מלכלכות ודרושות ממנו אחר כך עבודה...

דבר שלישי, לנסות לפנק בכל דרך אחרת, מה שחשוב לבעלך (אוכל מושקע, יציאות משותפות, להוציא לבד



את הילדים אחרי הצהריים...)



שינויים קטנים בסדר יום יכולים לעזור

ממש מזדהה! זו בעיה של כולנו... גם אני יודעת שאם בעלי שומר יום שלם על הילדים אני חוזרת וכולם עם קרניים על הראש... גם הילדים וגם בעלי, וגם אני אחרי יום של עבודה. לא לכל הבעלים מתאים "לגנן" את הילדים הקטנים כל בוקר

לי אישית מאוד עזר לסדר קייטנה לילדים בשעות הבוקר (הילדים שלי עדיין קטנים). זה נותן לבעלי כמה שעות של שפיות לשבת וללמוד ולא להרגיש כמו גננת. (שנה אחת בייאוש הוא הציע לעשות קייטנה בתשלום.

אם כבר להיות גננת אז עד הסוף. ☺)

דבר נוסף שמאוד מאוד עוזר לי זה להתחיל לעבוד מוקדם, אבל ממש מוקדם. ככה אני יכולה לסיים יום עבודה ב-3 ואז עדיין נשאר זמן ליהנות ביחד

באופן כללי אני חושבת שכל אחת יכולה לחשוב על כמה שינויים קטנים בסדר יום, או הרגלים, שיכולים מאוד לעזור לה. וזה יהיה שונה לכל אחת. לפעמים צריך רק להשקיע קצת מחשבה

העיקר - תעריכי את עצמך כי זה באמת קשה, ואז יהיה לך יותר כח לעמוד באתגר.



אל תהיי מוטרדת מדברים שלא באחריותך, וגם לא בשליטתך

אני חושבת שזה באמת קשה, אבל ברור שאם העבודה והמצב הכלכלי דורשים שתעבדי בבין הזמנים, וזה לא גורם שהילדים יסתובבו ברחובות חלילה אלא בסה"כ שלבעלך יהיה פחות כיף בחופש, אז זה מה שצריך לעשות. אולי יעזור לנו לזכור שהאחריות על הבית ועל חלוקת התפקידים היא של הבעל, ואז יהיה לי פחות קשה עם חוסר היכולת לארגן לו חופשה פנויה ומושלמת. זה אמור להיות אינטרס שלו, וגם החלטה שלו - זה הבית שלו, זה הילדים שלו, זה כסף למחייתו... ומנגד, זה החופשה שלו. אז באמת שיבחר ויחליט מה הוא רוצה שאת, אשתו, תעשי עכשיו: אם הוא רוצה שתעבדי בשביל לשמר את מקום העבודה ואת התלוש וכו', או שהוא רוצה שתחפשי ותשמרי על הילדים. את אחראית לעשות את מה שהוא רוצה כמו אישה טובה, ולא להיות מוטרדת מדברים שלא באחריותך וגם לא בשליטתך



"בין הזמנים" מגיע בזמן ידוע, ולא בהפתעה... "חכם - עיניו בראשו"

עצה לעכשיו אין לי, אבל חכם עיניו בראשו ו"בין הזמנים" מגיע בזמן קבוע ולא בהפתעה. אם מתכוננים מראש זה תמיד יותר קל. כל אחת צריכה לחשוב כמה זה חשוב



לה שלבעל יהיה חופש, לבדוק את הנתונים האישיים ולבדוק מה אפשר לעשות

לי מאד מאד חשוב שלבעלי יהיה בין הזמנים מושלם והוא לא יצטרך לעבוד בבייביסיטר, מבחינתי החופש זה כמו הכולל שאני לא אבקש ממנו לשמור על הילדים בזמן הזה... אני חוסכת כסף כל חודש בשביל החודש של החופש, ואז חודש מראש מבקשת בעבודה חופש 3 שבועות (כל ה"בין הזמנים") וב"ה יש סיעתא דשמיא ומסכימים לי (כל השנה אני לא לוקחת חופש ואצלם הגיוני לקחת פעם בשנה חופש ארוך...) ואז כל החופש כל המשפחה ביחד בלי עבודה ובלי לחץ (יש את הכסף שחסכנו בשביל זה, ואין לחץ שלא תהיה משכורת החודש הנוכחי). בהצלחה לכולם

עצם זה שאני לוקחת חופש יום אחד במיוחד בשביל שהוא יוכל לצאת ולהשתחרר, נותן לו כח בשאר הימים לאישה היקרה שהציפה את הדבר הנכון והבוער הזה ולעוד נשים רבות שמתמודדות עם המצב הזה (ב"ה): גם אני באותה סירה, ובעלי יודע ומבין את המצב, ומלכתחילה הוא מודע לכך שבין הזמנים אב זה פחות בשבילו ויותר לילדים, והוא את שלו יעשה בבין הזמנים סוכות או פסח כשהילדים במסגרות גם באב יש יום פה יום שם שמסתדר לו לצאת עם חברים או משפחה, אז בשביל זה אני לוקחת חופש, וכך

באיזשהו מקום הוא מקבל את שלו שיש לו מעט יציאה אני הרגשתי שעצם זה שאני לוקחת חופש יום אחד במיוחד בשביל לשמור על הילדים, כדי שהוא יוכל לצאת ולהשתחרר, זה כבר נותן לו כוח ביתר הימים להעסיק ולהפעיל את הילדים. הרי זה שאנו עובדות בסוג של עבודה שלא מאפשרת לנו להיות בבית כל החופש זה נתון שצריך לראות איך מסתדרים איתו כזוג. בהצלחה רבה בכל החזיתות!



גם אלו שלא זכו, והבעל שלהן עובד, נקרעות בזמן של החופש

האמת שקצת קשה לי להבין למה יש כאן נקיפות מצפון... לפי ההלכה, מי שצריך לפרנס והתחייב על כך מתחת לחופה, זה בעלך. את צדיקה, כמו הרבה מאד נשים צדיקות בימינו (וזה שזו תופעה של הרבה נשים זה לא מקטין את הצדקות של כל אחת!!!) ולקחת על עצמך את העול הזה כדי שבעלך יוכל לשקוע בתורה. מה לעשות ובמציאות של זמנינו, רוב הנשים העובדות, עובדות גם בבניהזמנים. מי יותר ומי פחות. את לא בחרת לעבוד, ואני בטוחה שהיית מעדיפה לצאת לשלושה שבועות חופש. מה לעשות שהעבודה לא מאפשרת, או שתלוש המשכורת לא מאפשר. תביני שזה שאת עובדת בבניהזמנים זה חלק מהצדקות שלך שלקחת על עצמך את עול הפרנסה



ואני אגלה לך סוד: גם אלו שלא זכו, והבעל שלהן עובד, נקרעות בזמן של החופש. כך שזה ממש לא על רקע לימודו של בעלך. וחסל ייסורי מצפון



בימים שאני כן בחופש, אז אני לגמרי בחופש

כמוני כמור... זו המציאות - מקבלת אותה בחיור (: אני בת לאמא עובדת שעבדה גם בחופש והיותה לי השראה, וזכור ב"ה אני אשת אברך שעובדת בעצמי... כן, בעלי נשאר עם הילדים ואין לי שום נקיפות מצפון על העניין, כי זו המציאות ואין לי דרך לשנות אותה!!! אני מחויבת למעסיק ולא יכולה להבריז (לא רק בגלל הכסף). לפני שהלכתי לעבוד בעבודתי הנוכחית בעלי ואני לקחנו את זה בחשבון... זהו. זה המצב עכשיו, איך להתמודד איתו? אנחנו משתדלים בזמן שנותר לעשות לעצמנו כמה שיותר נחמד, יציאות (אפילו קרובות לבית), פינוקים (ארטיק טוב, ארוחות משודרגות) וכו

מה שכן, בימים שאני כן בחופש, אז אני לגמרי בחופש. אנחנו מתכננים אותו לפרטי פרטים, ומשתדלים למצות כל רגע בלי נקיפות מצפון, ובלי מחשבות מיותרות ורחמים מיותרים...



כבר כמה שנים שמגיעה אליי בחורה הביתה ועושה את

זה במקומנו

בוקר טוב. אצלי המקרה קצת שונה, אבל התשובה יכולה אולי להיות זהה: אני עובדת חלק ניכר מבין הזמנים ובעלי רוצה גם ללמוד, והוא בעיקרון לא הבייביסיטר של הילדים. ב"ה כבר כמה שנים מגיעה אליי בחורה הביתה ועושה את זה במקומנו. כל פעם מוצאים בחורה אחרת וזה עושה נחמד לכל המשפחה: ההורים יכולים להיות עסוקים בשלהם, הילדים ממש נהנים מהגיוון ומהחוויות שהבייביסיטר עושה להם (גם אם זה לצאת לגינה ולצייר ציורים בבית), ואז כולנו מגיעים עם כל המרץ לשבוע-שבועיים שאני כן לוקחת חופש... לגבי ההוצאה הכספית - אם זה אחינית שלך, לא תמיד הן רוצות תשלום... אם זה ממש בייביסיטר אפשר לצרף עוד שכנים וביחד לשלם, זה לא חייב לצאת יקר. גם המלגה משיבת בין הזמנים יכולה לכסות בהצלחה וחופש בריא!!!



זה יקר ומאתגר, אבל שווה כל שקל וכל טיפת מאמץ! לא רוצה להגיד שזה מתאים לכולם, אבל מניסיוני הצנוע של 6 שנים עם עבודה וילדים, אני מרגישה שבגלל שזה חשוב לי לתת לבעלי ללמוד בבין הזמנים ולא להיות כל היום בייביסיטר, ה' נותן סיעתא דשמיא. כבר 6 שנים אני עם ילדים ב"ה, ותמיד איכשהו ה' עזר למצוא סידור של כמה שעות בזמן שאני בעבודה,



כמובן בצורה שנחמדה וטובה לילדים. למשל: אחות בחופשת לידה, הגיעה לשמור עליהם בת דודה, שכנה וכו'... יש הרבה בנות משועממות בבקרים בבין הזמנים (בדר"כ היציאות עם המשפחה הם לקראת צהרים / ערב) כך שבתשלום גבוה הן מסכימות לבוא לשמור עליהם, ובעלי יוצא כמה שעות ללמוד וחוזר כמו בנ"א. נכון, זה יקר, וזה מתאגר למצוא סידורים כל יום, אבל זה שווה כל שקל וכל טיפת מאמץ.



הילדים הם גם שלי, אני עוזר לעצמי...

מישהו ראה את חבר שלו עם הילדים הקטנים אז הוא אמר לו: כל הכבוד, אתה עוזר לאשתך? אז הוא אמר לו: מה פתאום, הילדים הם גם שלי, אני עוזר לעצמי... אני חושבת שנקודת ההסתכלות צריכה להיות שהכל של שנינו... העבודה, התלוש, הבית והילדים, וגם הצורך להתאורר ולנפוש בבין הזמנים ובכלל. חושבת שצריך לעשות תיאום ציפיות, להבין מה החצי השני רוצה ומעדיף? כחות שעות עבודה ותלוש יותר קטן? נתכנן ביחד: מתי וכמה עובדים, מתי וכמה נחים ונופשים, ואיזה הסדר טוב ואפשרי לילדים. ברגע שתדברו על זה מראש, תקבלו החלטה מתחשבת ביחד, תוכלי ליהנות מהבית, מהעבודה, מהנופש, ומהבייביסיטר המוצלח לילדים בלי נקיפות מצפון, ובתנאי שזאת בחירה שמתחשבת גם בדעתו וברצונו של הבעל.

אפשר להיעזר ולשלוח לקייטנה חלק מהילדים שלום לכן, תודה רבה על העלאת הנושא החשוב! גם אני מרגישה שקשה לי מאד מאד לעבוד בבין הזמנים. מסכימה ממש עם האמירה של הכותבת שרוצה לפרגן לבעלה תקופה רגועה ונורמלית ליהנות לאחר הזמן הארוך והמושקע. אני חושבת שאם אפשר להיעזר ולשלוח לקייטנה חלק מהילדים או כולם זה ממש יכול לעזור (אני אישית לא מצאתי כי שני הילדים שלי ממש תינוקות קטנים). אפילו שזו השקעה כספית היא משתלמת, על הרוגע שלך בעבודה ועל הרוגע של בעלך לצאת לטיול או ללמוד וכו'

יש כאלה שיש להן אחיות, גיסות או סבתות, שיכולות לעשות תורנות אפילו כמה שעות. אין ברירה, גם הבעל מעדיף שאני אעבוד בתקופה הזו ויהיה תלוש... אולי יש רעיונות טובים יותר, אני ממש אשמח. תודה רבה!!



שהבית יהיה "דמוי מלון" בימים האלה

חושבת שחלוקת זמן שתאפשר להם לצאת וליהנות זה חשוב, אבל בעיקר - שהבית יהיה לא רק חממה אלא דמוי מלון בימים האלה. להשקיע טיפה במצעים - שיהיו מזמינים ומיוחדים, בארוחות טובות גם אם את לא בבית, ניקיון ובישום... שיהיו גבינות מושקעות יותר,



למשל לוותר על שנת צהריים, ומיד בסיום שעות העבודה לארגן חוויות, גם אם אני משוועת למנוחה. משהו שראיתי שמאד עוזר: טבלה עם כל הימים ובכל יום לכתוב מה עושים, לפחות משהו אחד קטן שובר שגרה וכיפי עבור בין הזמנים - ככה יש לכולם למה לצפות גם בשעות המאתגרות יותר

וגם, א"א להעמיס על הגברים את הקייטנה, קריטי למצוא סידור לילדים לפחות לחלק מהשעות ואם נחפש בנרות נמצא, וזה החובה שלנו גם אם זה קצת יותר יקר. ובאמת תמיד לפני בין הזמנים יש את הלחץ הזה לעבור בשלום ובשמחה ורוגע בכל החזיתות, והמון תפילות שבעז"ה נצליח בהצלחה לכולנו!!!



כל רגע שלי בעבודה זה מצווה

וואו תודה על פתיחת הנושא. אני עצמאית, מצד אחד יכולה לקחת חופש כמה שאני רוצה (לפחות כך נראה מבחוץ) אבל אם אני לא עובדת כמובן שהמשוואה היא שאין כסף. בסייעתא דשמיא בעלי היקר דוחף אותי לזה מאד, וכל פעם שאני אומרת לו שלא נעים לי שכל עול הבית נופל עליו ואני מזניחה אותו הוא מעודד אותי ואומר שהוא צריך אותי עובדת. צריך כסף

באמת אפשר להתחזק במחשבה הזו, הרי שנינו לא רוצים שהוא יצא לעבוד, נכון? ואיך זה קורה, שהוא מצליח לשבת באהלה של תורה? בזכות שאני עובדת

עוגות בסטייל שלא מצוי ביום יום, בשרים חגיגיים, אפשר לצאת יציאות נחמדות למנגל או פיקניק... או סתם מה שגורם הנאה ספציפית לבחור / בעל. זה הדברים שהם הכי זוכרים אח"כ ונותנים כוח באמת. לזה הם מצפים.. גם אם המציאות מכריחה אותם להיות כמה שעות ביום "בייביסיטר"... הכל שווה, לדעתי, אם הבית כולו מרגיש וחי את הפינוק שמשקיעים עבורם. אני אישית גם ממש אומרת את זה: עכשיו לא שבת, אבל מתכננים כי מגיע לאבא..



טיול אתגרי שווה!

אני יצאתי שנה שעברה לטיול ג'פים מי-ם, בעלזא ב-6:00 בערב עד 21 בלילה למערות זחילה... היה מזג אויר דרומי נעים. לא מקום הומה אדם. נסענו 9 נפשות, למסלול אתגרי מהמם!!! גם השנה החלטנו ששווה לשלם, כדי לקבל משהו מושקע ומהמם באזורים שלא הכרנו בארץ, ואין לנו איך להגיע לשם. הכל היה תוך כדי סיפורים מתובלים בבדיחות, הוא לימד את הבנים שלנו שיר מהמם על מתיקות התורה... שווה ההשקעה!!!



טבלה עם כל הימים, ובכל יום לכתוב מה עושים

אני ראיתי מניסיון ששווה לי להיקרע והעיקר שכולם יהיו מרוצים - שזה אומר להתחיל מוקדם ולסיים מוקדם.



רוצה שיהיה טוב לאחרים, זה לא מובן מאליו!!! הרבה כמותך היו רק מתלוננות ש"איזה לא הוגן, הם יכולים לחגוג ואני צריכה לדפוק פרנסה..." את פשוט נשמה שככה אכפת לך שייהנו, את כל כך מפרגנת!!

ולמעשה, זאת באמת בעיה שאין כ"כ מה לעשות איתה... אבל אולי את יכולה לקחת חלק מהילדים איתך לעבודה? הבוס מסכים? או אולי יש לך אחות שתעשה לך בייביסיטר על הקטנים?... אין לי הצעות טובות, כמו שאת רואה, אבל אני חייבת לומר לך שאני מתפעלת ממך ומחזיקה לך אצבעות! אפילו כף יש שלמה!!

לפעמים אנחנו לוקחות עול של חזיתות מיותרות, ומפספסות...

דבר ראשון - מזדהה איתך ממש! במקום שבין הזמנים יהיה זמן משחרר ורגוע, הוא הופך (לפחות בחלק ממנו) ללחץ לרצות את כולם, כולל את התלוש ואת הבוס, את הילדים, את הבעל ואת תורתו...

משהו קטן שאני למדתי עם השנים לעשות הוא, פשוט לדבר מראש על המצב ולעשות לו"ז לפי הציפיות: לדבר עם הבעל - איך הוא הכי מעדיף שהימים ייראו וינצל? זה משנה את כל התמונה וההרגשה! לדוג', שאעבוד אחה"צ והוא בבוקר יהיה משוחרר ללימוד וכדו'. מישהי אמרה לי שבעלה העדיף שהיא תיקח הרבה חופש, והעול של סוף החודש עליו... לפעמים אנחנו לוקחות

כמה שצריך. קשה, דורש ממני משמעת עצמית גבוהה, אבל אין ברירה! וכן, כל רגע בעבודה שלי זה מצווה!!! הרבה הצלחה לכולנו

עם כל המורכבות, אכן עליה נאמר "צרות של עשירים" צהריים טובים, האמת שאני לא מרבה להגיב אבל בנושא זה לא יכולתי שלא... בעיני זה החודש הקשה ביותר בשנה ואני תמיד מתלבטת מה נכון, מה כדאי, ואיך לשלב. אני אמנם יכולה לעבוד מהבית, אך לעיתים זה בעוכריי כי עם כל הילדים בבית לא מאוד פרקטי לעבוד... בנוסף, אני בתפקיד ניהולי שלא מאפשר לי לקחת חופשה בלי חשבון. אני גם צריכה משכורת נורמלית כדי לממן את חודש החופשה שבדר"כ מביא איתו הוצאות נוספות

אבל עם כל המורכבות, אני חייבת לסיים עם זה שברוך ד' שיש לנו פרנסה לאורך כל השנה, ברוך ד' שיש לנו ילדים בבית לטפל בהם, והמורכבות הזו - אכן נאמר עליה "צרות של עשירים". אז תודה על העלאת הנושא ושיהיה לכל הנשים בהצלחה ענקית!

מחזיקה לך אצבעות, אפילו כף יד שלמה
שלום! קודם כל רציתי להביע את הערכתי אלייך! כל הכבוד לך שאת באמת דואגת וחושבת על הזולת,



עלינו את העול של כל החזיתות ומפספסות בדרך...
וכמובן - לבקש עצה טובה



לא ממקום של "מסכן" זה לא התפקיד שלו

השנה ספציפית אני בבית, אבל הרבה פעמים אני עובדת בתקופה זו וההסתכלות שלי היא שאני עובדת כל השנה במקום לשבת בבית כדי שהוא ילמד, ועכשיו הוא שומר על הילדים כדי שאני אוכל לעבוד, כדי שכל השנה הוא יוכל ללמוד. בסוף המטרה של שנינו משותפת: שהוא ילמד. כל אחד מאיתנו משלם על זה מחירים אחרים והאחריות על הילדים היא של שנינו... בפן המעשי אני משתדלת לעזור לו למצוא סידור מדי פעם כדי שהוא יוכל קצת לצאת וליהנות (בייביסיטר יום אחד בהון כסף, אחותי שבאה לשמור והוא יוצא וכדו') אבל לא ממקום של "מסכן, זה לא התפקיד שלו לשמור על הילדים הוא אמור להנות כל הזמן וזהו..."



זה הזמן לתת העצמה לילד עם אבא

ברוך השם יש לכם ילדים :) חיים פה בשביל לעבוד, ולגדל את הקטנים, וגם זה חלק מעבודת השם - "טוב לגבר כי ישא עול". כמובן, צריך גם איזון, שיוכלו להתאווור ולחדש כוחות. אבל לא חייבים כל הזמנים רק לנוח

נקודה נוספת שאני רואה אצלי בבית: ביום-יום הילדים לא פוגשים הרבה את אבא, ויש לו כל כך הרבה מה לתת להם, אוצרות שלי אין. בבין הזמנים זו הזדמנות להעביר הרבה זמן עם אבא ולחזק את הקשר - שהוא כל כך קריטי היום. לאסוף חוויות טובות ודוגמא אישית שיתנו להם כח כל החיים. העצמה לילד, שאני משקיעה דם ודמעות בשבילה, בעלי מצליח לתת ברבע שעה של לימוד משותף



עצה למיטיבי לכת

ערב טוב. ראשית תמיד אפשר לרשום אותם בזמן הזה לקורס שחיה / נגינה / דברים שהם אוהבים, אבל במהלך השגרה השוטפת אין לכך זמן. אני עצמי פחות אוהבת לישון, ובין הזמנים שלי הוא בקונספט של טיולים קרובים: מתפללים מוקדם, הבנים במנין הראשון, הבנות / אמא בבית, ומיד אחר כך מכינות ארוחת בוקר. אחרי התפילה יוצאים לשעתיים של טיול בטבע, הולכים על החוף / נחל, הולכים לפארק מעניים שבדרך כלל הומה אדם, אבל בשעת הפתיחה הראשונה שלו בבוקר הוא ריק... אוכלים, מברכים, חוזרים בדרך כלל שמחים ורגועים. חלק מהילדים ישובו לישון, חלקם ללמוד, והאמא תעבוד עם הרגשה טובה מ-01 ואילך. אבל שוב, זה רק למיטיבי לכת..



לנוח, לנפוש וללמוד כאוות נפשו. בערב (אחרי מנוחת צהרים קלה של כל המשפחה) יוצאים לטייל, ומרוויחים מזג אוויר נעים יותר. טיולים רציניים עורכים בימי החופש הבודדים שכן מתאפשרים



תעסוקה משתנה - לפי הנתונים והגילאים

קודם כל אני מזדהה איתך... את לא לבד בסיפור הזה, את חלק מעוד הרבה נשים יקרות שמתמודדות בנושא הזה...

אני חושבת שקודם כל צריך להשלים עם זה שאנחנו עובדות בבין הזמנים. כי אם ד' הביא אותנו למקום הזה, ההתמודדות הזאת היא חלק מהתפקיד שלנו.

בנוסף, כמובן שאין ענין להכביד על הבעל והמשפחה, ובמידת האפשר מומלץ לדאוג לתעסוקות לילדים, קייטנות לגילאים קטנים יותר וכו', כל אחת לפי הנתונים והגילאים של הילדים שלה. הרבה הצלחה לכולנו בכל החזיתות ושנצליח גם ליהנות בחופש...



החוויות יכולות להמתין לימי החופש או לשעות הערב פשוט כתבת במקומי... אני בדיוק במקום הזה: חלק מהימים עובדת מהבית, ואז בכלל יותר קשה כי אני בבית עם כולם, אבל לא איתם בכלל... בחלק מהימים לקחתי חופש, כמובן מה שהתאפשר,



אני לא מרגישה אשמה!

וואו... קשה... מזדהה כמעט עם כל מילה. גם אני באותה סירה. יש שנים שהסתדר לי בייביסיטר, יש שנים שפחות, ותמיד יש לי הרגשה כזו של "אי אפשר הכל".. היה חלק בדברייך שפחות הזדהיתי איתו, ותנסי גם את לחשוב כך, אולי זה יעזור לך: אני לא מרגישה סוג של אשמה או שאלות בסגנון של "מה ההשתדלות שלי". זה גם לא מצב ש"אני לא מפרגנת לו חופש" - זו לא החלטה שלי או בעיה שלי, והוא כאילו צריך "לשלם" על זה בקושי שלו עם הילדים... זו החלטה שלו (כמובן בשיחה משותפת) בהתאם לנתוני העבודה והשכר, וכמה הוא רוצה / יכול שאני אעבוד. בהצלחה רבה והמון כוחות!!!



יש קייטנות במחיר שפוי

כיום יש קייטנות רבות לבין הזמנים לפחות עד הצהרים במחיר שפוי, צריך לעקוב, מתפרסמות בעיקר במודעות רחוב כדרכן של קייטנות. אם אין באזורכם, אפשר לנסות את המדריכות של "קייטנות תשעה באב" וכד'. חושבת ששווה כל שקל! לדוגמא אני שולחת את שלושת "הגדולים" - 6,4,3 ב-52 ש"ח ליום, ואת הקטן לקייטנה לקטנטנים. קצת יותר יקר, ואבא משוחרר



דבר ראשון - אני מתפללת, שאזכה שבין הזמנים יעבור בנחת ובשמחה לכולם (כולל אני:))

דבר שני - אני מתארגנת מראש, ממלאה מקפיא באוכל, שכל יום יהיה ארוחת צהרים חמה ומבושלת ולא יצטרכו לחפש מה לאכול. הכל עומד מסודר. זה חשוב לי מאוד, כי כשאני חוזרת מהעבודה וכולם "נופלים" עליי רעבים, ואני עצמי "גמורה" אחרי יום עבודה, הסיכוי שכולם יהיו שמחים הוא ממש קלוש..

דבר שלישי - אני מכינה את עצמי מראש במחשבה למה שהתקופה הזו דורשת ממני. כן, זו תקופה מאתגרת בעבורי לתפקד בכל החזיתות. כאשר את מודעת ומכינה את עצמך, הרבה יותר קל להתמודד בשמחה ולא להתאכזב מהמרוץ של בין הזמנים בהצלחה רבה רבה לכולנו!!



לאפשר לבחורים את שלהם... בלי כולם

מציעה לקחת בייביסיטר אפילו לשעתיים ביום, כדי לאפשר לבעל אפשרות להתפלל / ללמוד / להתאזור. אם קשה מבחינה כלכלית ניתן לסכם על כמה ימים בהם מוצאים סידור לילדים, אפילו בתשלום, ובהם הבעל משוחרר לנפשו לטיולים רציניים. כמובן להידבר, ולהבין מה הצרכים, ואיך ניתן לענות על הדרישות של כל הצדדים באופן היותר טוב. אותו דבר עם בחורים, להבין מה התוכניות שלהם ולאפשר להם לפחות חלק.

ובשאר הימים אני ממש משתדלת למצוא סידור לילדים כמו קייטנות בין הזמנים או משפחה שיכולה לשמור עליהם, ואז בעלי משוחרר יותר בעניין הילדים בעניין החופש עצמו, חוויות וכו' - זה יאלץ לחכות לימי החופש או לשעות הערב ועדיין המצפון הזה שאני לא מספיק איתם בחופש... זו עבודה של כולנו...



ענין של סדרי עדיפויות, והחלטה

לדעתי זה אמור להיות החלטה משותפת של סדרי עדיפויות של כל הנוגעים בעניין. השאלה היא גם אם רק את רוצה לראות תלוש נורמלי בסוף חודש או גם הצד השני של המשוואה. באופן בכללי אני חושבת שמומלץ להוריד את רגשות האשמה בסיפור, כאילו אני היא זו שלא מפרגנת לו חופש (מסובך קצת...). אלה נתוני החיים שלנו כרגע, ואנחנו בוחרים ביחד האם אני אעבוד או קצת פחות ☺ והאם הוא מעוניין לעבוד כבייביסיטר או לשכור את השירות בתשלום - יש קייטנות בין הזמנים (: הרבה הצלחה וס"ד



כשיודעים ומתכוננים - קל יותר לא להתאכזב

שלום וברכה, גם אני כמוך - בין הזמנים זה זמן מאתגר מאוד עבורנו כפי שאת מתארת



מניסיון הרבה מהתוכניות שלהם יכולות להתבצע ללא כל המשפחה.



השאלה עשתה לי "סוויץ"

דבר ראשון - תודה על השאלה הזאת, היא שינתה לי משהו בראש. עד עכשיו כשחשבתי על החופש, חשבתי רק על עצמי עובדת תוך כדי, ועל השיעמום של הילדים, והתעסוקה שאין להם, והטיולים והכיף בשבילם... לא חשבתי על כך שזה בעצם גם החופש של בעלי, הזמן שלו להתרענן ולא רק לעבוד בבית ולשמור על הילדים וכו'. לא בטוח שמשהו במבנה הזה ישתנה, אבל המחשבה וההרגשה משמעותיים בכל מצד. תודה דבר שני - באמת איך??? אפשר??? לעבוד??? בחופש??? ושהילדים יהיו מרוצים???!!! אשמח לעצות



אולי מישהו יתווך בין בייביסיטר אחראיות לעובדות נואשות???

אני כל כך מזדהה. אחרי עשר שנים בצומת הזו, אני יכולה לומר לך שזו בעיה גדולה מאוד!!! גם אני לא מצליחה להשיג בייביסיטר בכלל בתקופה כזאת. אני לא יכולה להחסיר, גם לא על חשבוני, הבעל מתוסכל - ובצדק!!!! והכל נראה בהתאם... מתקופה שהייתה אמורה להיות יפה וכיפית, היא נהפכת לסיוט שרק

מחכים לסיים איתו!!

אני חושבת שיהיה טוב אם מישהו ירים את הכפפה בנושא, וזכות הרבים תעמוד לו. אם מישהו ידאג לתווך בין בייביסיטריות אחראיות לעובדות נואשות, זה יכול לפתור חלק מהבעיה. ואולי יש עוד רעיונות?



להגמיש את השעות בעבודה - לי זה עזר במלחמה צריך שיח פתוח בין הבעל והאישה. גם הבעל יודע שצריך תלוש שפוי בסוף החודש. צריך לחשוב ביחד על רעיונות ואולי להגיע להסכם כלשהו לגבי השעות וסידור הילדים. אם השעות גמישות וניתן לעבוד מהבית - אפשר להתחיל לעבוד כשהילדים הולכים לישון, ואולי עוד שעותיים לפני שהם קמים, וכך אפשר להספיק לעשות את כל השעות וגם להיות איתם בזמני הערנות שלהם. לי זה עזר מאוד בזמני המלחמות, כשכולם היו בחופש, והייתי צריכה לעבוד...



יש עוד בין הזמנים! ובתשרי הילדים במוסדות הלימוד... זה קשה!!!! אני איתך בהתמודדות... עם בעל ששומר בכיף על הילדים הקטנים (שלושה מתחת לגיל 4), אבל רק רוצה להתפלל בבוקר בנחת, ושאני אאחר, והבוס ממש לא מרוצה מזה... מה שאני עשיתי שנה שעברה - בבין הזמנים נקרענו



איתם, או נמצאת איתם בבית, העיקר שאני זאת שאיתם ומשחררת את בעלי לענייניו לפחות לכמה שעות אני מרגישה שזה נותן איזשהו פיצוי ומרגוע גם לבעל ששמר בבוקר על הילדים, וגם לעצמי - להרגיש מאפשרת, ועם פחות נקיפות מצפון... בהצלחה!!



זה חלק מהמחיר...

אמא ורעיה עובדת יקרה, יש לא מעט מחירים שאנחנו משלמות בהיותנו נשים שעובדות לאורך כל השנה, ומאפשרות בס"ד לבעלים שלהן לזכות לשבת באוהלה של תורה. אחד מהם הוא נקיפות מצפון... זה מאד קשה ומבלבל לפעמים, ומאחלת לך ולכולנו סייעתא דשמיא מרובה בלקבל את ההחלטות הנכונות בכל סיטואציה. אבל נקיפות המצפון שלנו בד"כ יהיו שם בכל מקרה, ועוזר לזכור שגם הן פשוט חלק מהמחיר... הרבה הצלחה!



מדוע את "בעלת הדעה" בעניין? הבעל אחראי על כך! מה דעתו בכל העניין הזה? האם הוא מעוניין בכלל ב"איזי" שאת מדברת עליו? בעיקרון, בין הזמנים נועד להתאוורות מנטלית ולאו דווקא פיזית. (יש כאלה שעובדים קשה במסלולים...). ולגבי החשבונות של רווח והפסד כלכלי - לא הבעל אמור להחליט בנידון?

שנינו (כל הבילויים וההנאות בערב אחרי שהם ישנים או שהוא הלך לבלות לבד בצהרים, כשחזרתי) ובין הזמנים של תשרי - אחרי החגים, לקחתי יום חופש ונסענו ליום חוויה (עד השעה 00:61 כשהצאן חוזר ב"ה)...



העבודה היא לא רק "בהסכמתו", אלא "בהחלטתו"!

לאישה שעובדת גם בבין הזמנים! אהבתי את האכפתיות שלך למשפחה ולבעלך! אבל בואי נזכור שלפי התורה, הבעל אחראי על הפרנסה, ואם האישה יוצאת לעבוד זה אמור להיות לא רק בהסכמתו אלא בהחלטתו. לכן לדעתי השיקול של המשכורת בסוף חודש - זאת החלטה שלו, והוא זה שאמור להחליט האם תעבדי בחופש או שתקחי לעצמך חופש. כמובן שמתפקידך לספר לו אם זה יכול לפגוע ביחסים עם ההנהלה ואם יש לזה השפעות על העבודה לטווח ארוך. הרבה הצלחות!!



כשאני חוזרת הביתה - אני עם הילדים

שלום, אני מתכוונת נפשית לתקופה הזו ומכינה את עצמי שעלי להתאמץ יותר מהרגיל. כן, זו תקופה מאתגרת. אני משתדלת מאד, לפחות בחלק מהימים, להיות רק עם הילדים כשאני חוזרת הביתה. אני יוצאת

הרי כל עצם היציאה לעבודה היא עזרה בפרנסה, דבר שהבעל אחראי עליו. לא רק אנחנו בעלות הדעה וההחלטה בעניין. בהצלחה רבה.



כנשים, אנחנו ממש משפיעות על האווירה

אני חושבת שצריך להסתכל על זה מזווית שונה. גם בעלי בבית עם הילדים שיהיו בריאים, ואני בעבודה. אבל כשאני חוזרת, אני משתדלת לשוב הביתה בשמחה. גם אם אני עייפה, אני באה עם אנרגיות טובות. יוצאים בערב עם הילדים, לפעמים אני קונה בדרך משהו טעים לבעלי. אני משתדלת להפוך את המצב לחופש טוב ונעים, ולא "איזה מסכן הוא, ששומר על הילדים". אני חושבת שכאמהות ונשים, אנו ממש משפיעות על האווירה, ועם מבט נכון אנחנו יכולות לשנות אותה לטובה. בהצלחה לכולנו!!



שיתוף יכול לעזור

אני חושבת ששיתוף הוא מה שיכול לעזור פה. שתפי אותו, כמו ששיתפת אותו, במה שאת רוצה, במה שקורה. דבר ראשון זה ישמח אותנו שאת חושבת עליו ורוצה לפרגן לו יותר, דבר שני ההכנסה בסוף חודש היא רק שלך? לא, זה משותף. אז כדאי שגם הרצון יהיה משותף. אולי הוא יגיד שעדיף לקצץ במשכורת, ואולי

לא. זו תהיה החלטה גם שלו ואולי יש דרך של קצת "גם וגם"... עם שיתוף אפשר להגיע למקומות חדשים וטובים.



כרגע זה גדר ההשתדלות האפשרי

בס"ד בהחלט מורכב!!! קודם כל - אם מתאפשר מבחינת המעסיק לקחת מקסימום ימי חופשה, ולא לחשב שיורד כסף כי זה כרגע גדר ההשתדלות האפשרי

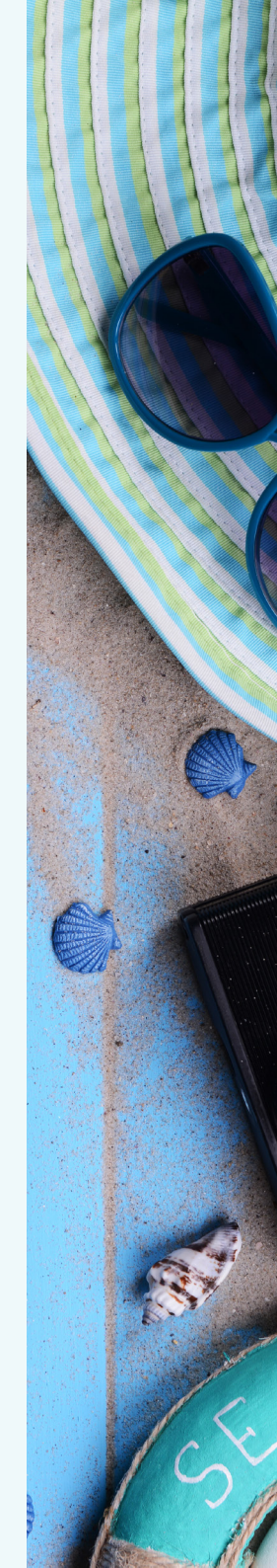
דבר נוסף - מאד מקל כשמשאירים לבעל / ילדים תוכנית מוגדרת מה הוא עושה איתם בבוקר, וכמובן אם יש קייטנות / בייביסיטר ממש מומלץ ועוזר!! ומלא מלא מלא כח, אנחנו איתך!!! זמן של בין הזמנים זה עבודה כפולה...



גם לבין הזמנים יש סוף...

בתוך עמי אני יושבת, ודבר ראשון רציתי לומר לך, הרבה כח יקירה! כל הכבוד שאת עובדת בתקופה כזו! תזכרי שגם לבין הזמנים יש סוף... בעלי אומר שהחופש שלו מתחיל בא' באלול

ועוד משהו, שחררי... א"א לעבוד וגם לחשוב כל הזמן, בטח הם משגעים אותנו, בטח היא צורחת לו, בטח הבית בלאגן... תסמכי עליו שמה שיהיה - יהיה טוב, תנמיכי



ציפיות, ותזכרי להודות!



הפרשנו סכום כסף עבור בייביסיטר לילדים

ליבי איתך... השנה החלטנו להפריש סכום מסוים עבור בייביסיטר לילדים (+התוספת של מלגת ישיבת בין הזמנים...) וככה יש לבעלי את האוורור של כמה שעות ביום בלעדיהם. הסכום סביר בהחלט וכולם מרוויחים (גם לילדים חשוב להתאוורר). הבעיה הגדולה היא בלמצוא בייביסיטר

אולי התקציב מתקמץ קצת בביזבזים, יציאות ואטרקציות, אבל בהחלט שווה!!!



ד' זן ומפרנס לכל! לא משנה כמה תעבד

"כל עוד אני רוצה לראות תלוש נורמלי בסוף חודש..." ממליצה לך לשאול את עצמך האם אני עובדת בחופש בשביל תלוש??? ללכת לעבוד בבין הזמנים על חשבון החופש של הילדים והבעל? כשמקום העבודה מאפשר וזה רק עניין של כסף - שווה להתחזק באמונה. מניסיון אישי, לא משנה כמה תעבדי, ד' זן ומפרנס לכל. החופשה עולה כסף. הנפש שווה כל שקל. צריך פסק זמן. יום טוב.

זה באמת לא קל...

גם אני במצב הזה!!! קשה לי מאד, בעלי מעסיק אותם שעות ארוכות, וזה לא קל לו בכלל עם האנרגטים שלי, ואני שקועה ב"נוחות" בעבודה. וכמה שאני יודעת שזו החלטה משותפת שלנו לשמור על תקציב מסודר, עדיין מרגישה קצת "לא בסדר" לעומת חברותי שהבעלים משוחררים... תודה שהעליתם את הנושא הכ"כ בוער!



יש רעיונות רבים... תמצאו ביחד מה מתאים לכם

דברי איתו על זה, ותשאלי אותו מה היה רוצה שיקרה. בסוף אלו ילדים של שניכם, וגם המשכורת שמאכילה אותם... אולי בייביסיטר ליום-יומיים או לפרק זמן מסוים? אולי הוא יכול לצאת מוקדם בבוקר, לים לדוג', לחזור עד 9 ואת תלכי לעבודה קצת יותר מאוחר? יש הרבה רעיונות. פשוט תיאום ציפיות ומציאת הפתרון שמתאים לבית שלכם.



משתדלת לסיים לעבוד מוקדם

אם תשיגי קייטנות, אני ממליצה לך בכל לב, לטובת כל הצדדים. אני עושה כך בשנים האחרונות (כשהילדים עדיין קטנים זה רלוונטי). מרווח נשימה לכולם, סדר יום, ויש לכולם כח יותר מאוחר לצאת ולהנות... אמממה... שאני משתדלת לסיים לעבוד יותר מוקדם שבעלי לא ישחק לבד מאחת עם הילדים... זה החופש שלו תכלס..



זה ברוח טובה. בסך הכל יש הרבה טוב מסביב, וזה חלק מהדברים הפחות כיפים. עושים מה שצריך. אני מנסה גם לפרגן לבעל זמנים אחרים - כמו שישי / זמן אחר שאפשר לשחרר את הבעלים.

אולי זה קצת ינחם אותך, אבל לי - גם את העזרה הזו אין... בעלי עובד קשה לצורך השלמת ההכנסה שלי, כך שאני צריכה כל יום לדאוג לסידור אחר לקטנים... ונותר לי רק לקנא בחברותי לעבודה שיושבות ברוגע ועובדות כשהילדים שלהן מסודרים בבית, ולספוג נזיפות על איחורים וקיצורי ימים...

כמוני כמורך, ובטוחה שישי עוד הרבה כמונו. הפתרון שאנחנו מצאנו: יש לי אפשרות ברוך ה' לעבוד מהבית, אז ניסע כמה ימים להורים ואעבוד משם, וככה יהיה לבעלי יותר מעניין וגם יותר סיוע עם הילדים. וחופ' מזה לצאת אחרי צהריים-ערב ולפעמים לפרגן גם בייביסיטר ולצאת זוגי.

אני לקחתי תקופה של חופש שבה אני עובדת חצאי ימים ככה אני נותנת תפוקה בעבודה וגם בבית :) תבדקי אופציה עם המנהלים אצלך, אולי תופתעי ויסקימו... במקרים שלא היה אפשרי, עבדתי מאד מוקדם בבוקר

בצהריים אחרי העבודה, יוצאים לפארק

גם אני נתקלתי באותה הבעיה. אז מה שעשיתי: לקחתי בייביסיטר לבוקר או רשמתי את הילדים לקייטנה. אמנם זה יותר יקר מהרגיל, אבל הבעל משוחרר ויכול לצאת לטיולים. בצהריים, אחרי העבודה, יוצאים כל המשפחה ביחד לפארק או לנחל. ככה גם הבעל משוחרר ונהנה, גם לילדים יש תעסוקה, וגם נהנים כולם ביחד בצהריים כל המשפחה

יש קייטנות בין הזמנים במגוון רמות

זה קשה. אין מה לעשות. מאתגר, מבלבל. זה חלק מהניסיון של דורנו. אני לא יודעת איפה את גרה, אבל באזור שלי יש כל מיני פתקים על קייטנות בין הזמנים במגוון רמות - אולי תשלחי לפחות חלק מהילדים, ואז זה כבר יהיה יותר קל? בהצלחה!!! ותזכרי, שכנראה יותר קל לו לשמור על הילדים ושבסוף החודש יהיה לו מאיפה לשלם על החופש הזה... כל הכבוד

בקצרצרה

כנ"ל, אני עשיתי שיחה עם בעלי לפני בין הזמנים. היה לנו קשה שנגמרו לי החופשות, אבל ניסינו לקחת את

אני חושבת שהכי יעיל זה שיחה פתוחה עם בעלך. תשתפי אותו בהרגשה שלך, שאת רוצה שהוא ינוח ויצבור כוחות, ומצד שני את ההשלכות הכספיות תשקלו "יחד", מה עדיף מול מה, ובאלו דרכים אפשר אולי לאפשר גם וגם, מהי ההשתדלות הנדרשת מכם במצב זה...

וואי, אני באותה סירה: ((ממש קשה לי שהבין הזמנים של בעלי מלא בביביסיטר. וכל ימי החופשה הולכים לחול המועד, תשעה באב, פורים וכו' וכו'... אז מה נשאר לבין הזמנים? מה עושים עם זה???))

מרגישה בדיוק כמוך. הלוואי שהיה איזה פתרון קסם. אצלנו בקהילה יש פתרון קטן: אברכים שלומדים בבוקר בבית כנסת ויש בעבורם קייטנה (בעבור ילדיהם...) זה פותר חלק מהבעיה

וואו, מזדהה איתך ב-001%. תמיד יש את הדילמה הזאת: כשאני חוזרת הביתה, מי עם הילדים? האימא שיצאה מוקדם בבוקר או האבא ששמר עליהם כל היום? אין לי עצות ופתרונות, אני רק מזדהה ורוצה

כדי לסיים מוקדם, אפילו שעה-שעתיים קודם, ולחוות כמה שיותר זמן עם הילדים.

שלום וברכה. כשהילדים היו קטנים לקחתי בייביסיטר כמעט לכל החופשה, ולא בתעריף מוזל בכלל. ב"ה, ד' שלח ברכה, ולא ראינו מחסור חס ושלום. ואני ממש לא משכורת של הייטק... לטייל - היינו יוצאים אחרי הצהריים ליציאות בין הזמנים. חשוב לדעת שלכל דבר יש זמן ועת תחת השמים...):

קודם כל תדעי שאת לא לבד, אני מניחה שאנחנו כולנו יחד. מה שמעודד אותי זה שבעלי מאד פתוח איתי להסביר לי שהיום היה לו קשה וכו'. אני מנסה לעשות תורנויות בין אחיות, שכנות,, חברות כל פעם מישהי אחרת מקייטנת את הילדים של כולם והאחרות יוצאות לעבודה.

יש קייטנות ממש שוות שנשים מפעילות (יקרות מאוד!!! על משהו שווה צריך לשלם...) רשמתי לשבועיים, וידידתי שגם יש חברים של הילדים שנרשמו, שירגישו בנוח. הילדים ממש אוהבים את הקייטנה, יש אטרקציות וכו'. בשבוע השלישי כבר אין קייטנה, והוא מוקדש לנופש וליציאות במסגרת המשפחתית. בהצלחה!



לשמוע פתרונות

_____ 

אני לא מבינה רק למה העבודה בחופש היא הבעיה שלה... גם אני עובדת, ובעלי בהחלט נושא בנטל, אבל - זה אתגר משותף. שנינו רוצים לראות תלוש בסוף החודש, ושנינו מחפשים פתרונות איך הוא בכל אופן יוכל לצאת חלק מהימים...

_____ 

מזדהה ביותר ורוצה לשמוע על זה. אך, שימי לב את כותבת - "אני צריכה את התלוש"... לא לשכוח, זה הכל עבודה משותפת שלכם. כבני זוג לשניכם יש אינטרס לתורה ולשניכם יש אינטרס שתעבדי מספיק שעות בשביל גובה התלוש. אז זה לא רק "את" שרוצה...

_____ 

אם מתאפשר, אז כדאי לקחת חופש בשביל הילדים והבעל, וצריך לראות ולהרגיש איפה הבעל צריך את החופש. כדאי לתת לו לנסוע גם עם חברים וליהנות. אפשר גם לנסות לקחת "רק" 3 ימים חופש וליהנות איתם עד הסוף

_____ 

שלום. הרבה נשים במשבצת הזאת. לדעתי בין הזמנים

בבית כזה פירושו פחות חופש לבעל. החופשות שלהם זה אחרי החגים, כשכולם לומדים. כמובן, אני משתדלת לתת לו יציאות קצרות להתאוורות... ובד"כ באלול יוצאים יחד להירגע

_____ 

גם אני באותה סירה. בימים האלו אני שולחת את הילדים לכמה שעות לקייטנה שיהיה לבעלי זמן ללמוד ולנשום. זו הוצאה כספית גדולה, אך שווה!!! שווה גם לנו להגיע בצהריים לבית רגוע ובעל עם כח... בהצלחה!!

_____ 

מה אני אגיד? מזדהה עם כל מילה. לא חושבת שהחופש של בעלי צריך להתמלא בעול של הילדים, ומצד שני חייבת לעבוד, ומשתגעת. מרגישה שכולם מסכנים הילדים, בעלי, ואני... ולא מוצאת איך לשנות.

_____ 

אחות לצרה (או לאתגר), גם אני ממתינה לתשובות! אולי אלמד משהו, הלוואי! מלבד הנ"ל, אני מרגישה גם כ"כ רע כשבעלי רוצה שנצא יחד ונתרענן ואין, אין, אין לי כח אחרי יום עבודה ולפני עוד אחד! למי יש עצה?

_____ 

כבר כמה שנים טובות אני באותו סיפור. בעלי לומד



בבקרים של בין הזמנים, וכל שנה הייתי כ"כ לחוצה מה יהיה. במבט לאחור, תמיד מצאתי בייביסיטר לילדים, רגע אחרי שהתייאשתי, באיזושהי דרך פלאית כלשהי. תתפללי, יש סייעתא דשמיא לרצונות טובים!

אני עוד בחורה, ואין לי עצות או מחשבה מועילה לנשים העובדות, רק משהו אחד - נשות ישראל: אני מעריצה אתכן! במיוחד בימים כאלה!!! זהו.

מזדהה ממש. כשהילדים היו קטנים כן השתדלתי למצוא להם סידור. לא יודעת מה רואנ בערים אחרות, אבל במודיעין עילית יש קצת קייטנות ומטפלות לבין הזמנים.

גם אני נקרעת בדילמה הזאת... אברכי הכולל משמרטפים את הילדים, ממש שעבוד מצרים... אשמח לשמוע חיזוקים ופתרונות.

גם לי מאוד קשה עם המצב הזה, שבעלי צריך לשמור על שני ילדים קטנים, ומאוד קשה לו, ואני צריכה לצאת לעבודה כל יום...

גם אני אשמח לקבל עצות ורעיונות. אתמול בדיוק ישבנו וחשבנו מה אפשרי לשנות במצב הנוכחי, שלא מאד הגיוני. תודה רבה.

שאלה כואבת... מחכה בקוצר רוח לתשובות!!! מה שכן - קחי את מקסימום הימים שאת יכולה בגדר השתדלות.

אפשר לקחת בייביסיטר או קייטנה. שווה את המחיר ואת הרוגע שזה עושה.

מחכה מאד לשמוע תגובות, תודה על הצפת הנושא.

חזקי ואמצי.

